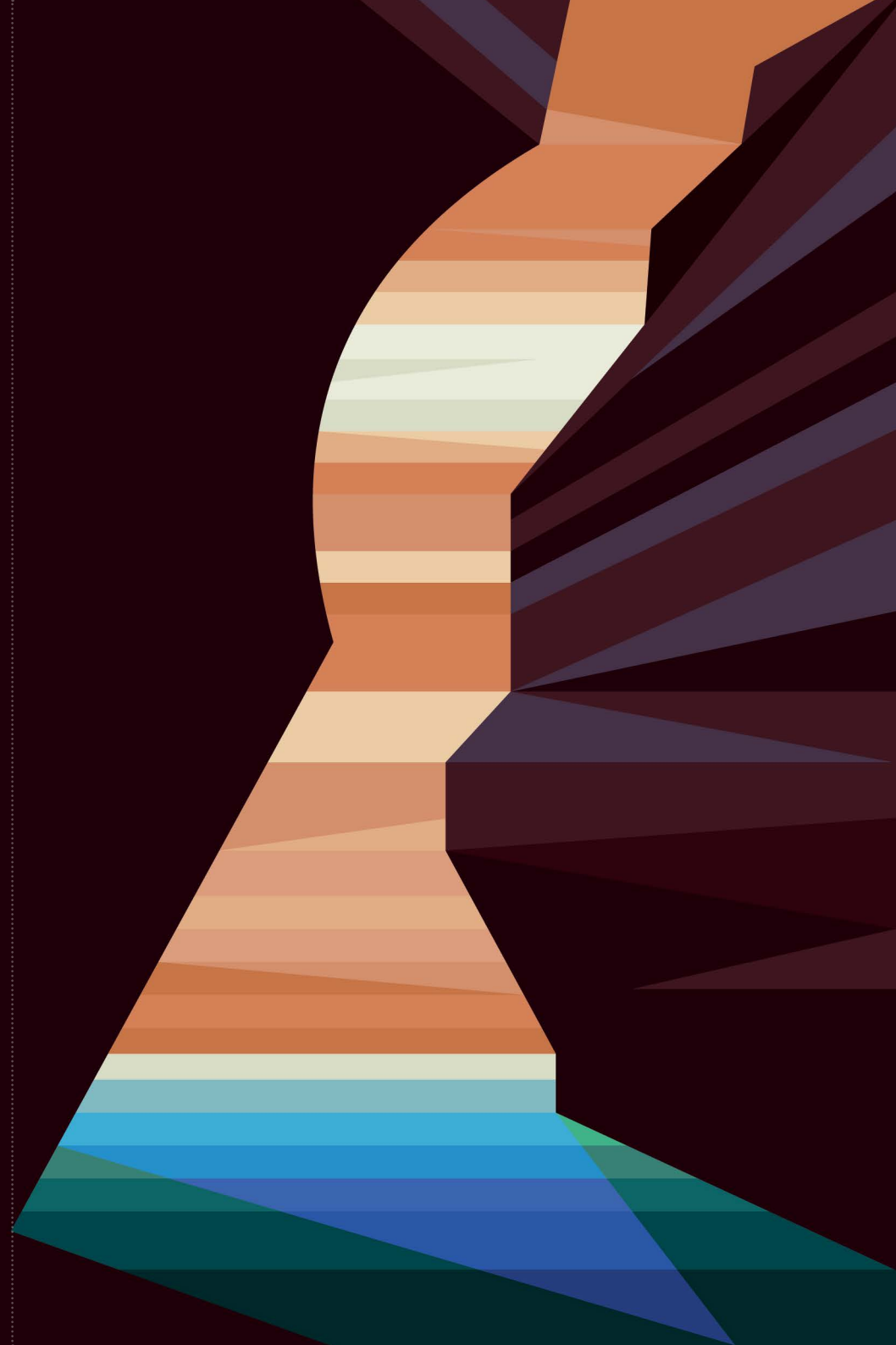
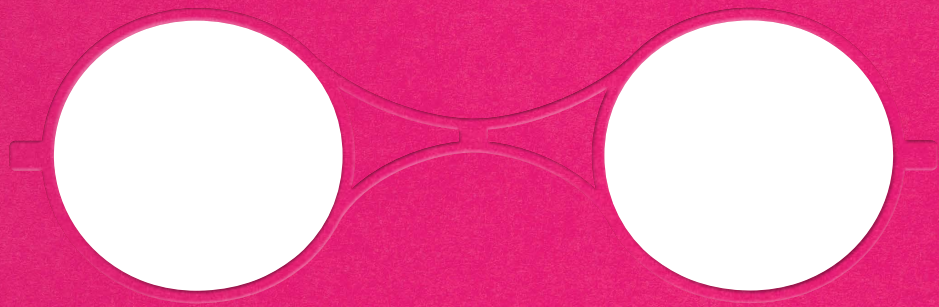
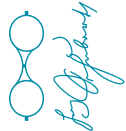

Franz
Schubert
1797-1828

“No conec cap altre compositor que plasmí un món propi tan perfecte com Schubert. Per a mi, això és una de les qüestions més enigmàtiques de la Història de la Música. [...] Schubert és absolutament coherent, sense fissures. No trobo en cap altre època un fenomen així.”

Nikolaus Harmoncourt

Schubertiada
Vilabertran

Trio VibrArt

Miguel Colom, violí
Fernando Arias, violoncel
Juan Pérez Floristan, piano
Obres de Dvořák i Schubert

Dijous 30 d'agost,
21:00h

#MúsicaCinema

#CreateHits

#Debut

ANTONÍN DVOŘÁK (1841 — 1904)

31' Trio n. 4 en mi menor, "Dumky", op. 90 (1891)

Lento maestoso. Allegro quasi doppio movimento.

Lento maestoso. Allegro

Poco adagio. Vivace non troppo. Poco adagio. Vivace

Andante. Vivace non troppo. Andante. Allegretto

Andante moderato, quasi tempo di marcia.

Allegretto scherzando. Tempo I. Allegro. Tempo I

Allegro

Lento maestoso. Vivace. Lento. Vivace

—— PAUSA ——

FRANZ SCHUBERT (1797 — 1828)

45' Trio n. 2, en mi bemoll major, D. 929 (1828)

Allegro

Andante con moto

Scherzando. Allegro moderato

Finale. Allegro moderato

www.schubertiada.cat

Trio VibrArt

Els integrants del Trio VibrArt reuneixen elements que, combinats, donen lloc a una formació amb vida pròpia que no pretén fer callar la marcada personalitat de cada un dels seus integrants. El Trio VibrArt ha assolit una gran maduresa com a grup en relativament poc temps gràcies a l'activitat artística dels seus integrants paral·lela a la del trio, havent tocat amb orquestres com la Konzerthausorchester Berlin, BBC Symphony Orchestra, Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra de la RTVE o l'Orquestra de la Ràdio de Polònia i en sales com el Wigmore Hall de Londres, la Philharmonie de Berlín o la Herkulesaal de Munic. Especialment notori va ser el debut del Trio VibrArt l'any 2017, retransmès en directe per Catalunya Ràdio i Ràdio Nacional d'Espanya, amb l'Orquestra de Barcelona i Lawrence Foster interpretant el Triple Concert de Beethoven.

Debuta a la Schubertiada.

Dues obres mestres

Manuel Capdevila i Font, musicògraf

El Trio per a piano, violí i violoncel és una creació de l'època clàssica, encara que se'n troben alguns antecedents en el Barroc. N'escrigueren primer Haydn, després Mozart i sobretot Beethoven, que en compongué deu i el portà, com era costum en ell, a un cim difícilment superable, amb el seu *Trio de l'Arxiduc*, amb el que només goso comparar els dos compostos per Schubert, el primer dels quals figura en el concert d'avui.

El Trio n. 4, en mi menor, op. 90, el compongué Dvořák entre el novembre de 1890 i el febrer de 1891, just després d'acabar el seu *Rèquiem*. Mentre el composava escrigué al seu amic Alois Göbl que «estava escrivint una petita peça per a violí, violoncel i piano. Serà a la vegada feliç i trista. Algunes peces seran com un cançó melangiosa, altres com una alegre dansa; però, en conjunt, l'estil serà lleuger o, si ho puc dir d'una altra manera, més popular; resumint, aspirarà a uns nivells a la vegada més alts i més baixos».

El nom de *Dumky* amb que és conegut és el plural de *Dumka*, que és el d'una dansa popular ucraïnesa, que Dvořák considerava «una dansa instrumental que implica canvis sobtats que van de la melangia a l'eufòria». N'inclogué moltes en la seva obra, com les *Dumka* per a piano, op. 12 i 35, les Danses esclaves, op. 72, el Quartet de corda, op. 51, el Quintet amb piano, op. 81 o el Sextet de corda, op. 48. Les d'aquest Trio són les últimes que escrigué i són sis. Dvořák considerava les *Dumky* com unes obres basades en l'alternança de dos temes fortament contrastats, un tristament melangiós i un altre salvatge ritmic.

El Trio té l'enganyosa aparença clàssica dels quatre moviments, però en realitat en té sis, ja que el suposat primer moviment és la successió de tres moviments, tres *Dumky* que es toquen sense interrupció, enllaçats per uns simples *attaca*. Tot el Trio és d'una gran varietat de ritmes com es pot veure en la següent seqüència: I. *Lento maestoso. Allegro quasi doppio movimento. Lento maestoso. Allegro*. II. *Poco adagio. Vivace non troppo. Poco adagio. Vivace*. III. *Andante. Vivace non troppo. Adante. Allegretto. IV. Andante moderato, quasi tempo di marcia. Allegretto scherzando. Tempo I. Allegro. Tempo I. V. Allegro. VI. Lento maestoso. Vivace. Lento. Vivace*.

S'estrenà a Praga amb el compositor al piano l'11 d'abril de 1891, amb gran èxit, el mateix dia en que fou nomenat doctor honoris causa per la Universitat. Immediatament, i com a comiat abans de viatjar als Estats Units, l'interpretà quaranta-quatre vegades en el transcurs d'una llarga gira de concerts per les principals poblacions txeques i moravianes. Quan es publicà, el 1894, Dvořák era encara als Estats Units i les proves d'impremta foren corregides pel seu amic i protector Johannes Brahms.

L'obra s'anuncia en mi menor, el to del començament, però després es poden trobar sis tonalitats diferents. El propi compositor digué que aquest Trio és molt complicat de tocar, especialment per al violoncel·lista, que hi té un paper molt destacat.

En la segona part del concert, el primer gran Trio de Schubert, el **Trio en mi bemoll major, op. 99, D 929!** És una obra davant de la qual em falten les paraules. Des del primer compàs s'hi respira una atmosfera típicament schubertiana. El seu prodigiós joc cromàtic, la riquesa de les seves combinacions harmòniques, la cantabilitat dels seus temes i també llur profunditat i bellesa són característiques totes elles del món tan especial que edificà Schubert amb la seva música, diferent de qualsevol altre, i un d'aquells que, en sentir-lo, sigui una obra de cambra, una de piano o una simple cançó, t'arriba fins al fons de l'ànima.

Jo considero, i és una opinió personal meva, que aquest Trio, juntament amb el Trio de l'Arxiduc de Beethoven, són el cim de la música per a tríos de piano, violí i violoncel, no igualats per cap altre compositor, malgrat la gran riquesa del repertori existent en aquest gènere, ple d'obres mestres. I si alguna obra se li apropa és, evidentment,

Franz Schubert
1797 — 1828

el Trio, op. 100 de Schubert... Això, repeteixo, no és més que una opinió personal. L'he sentida però, en boca de moltes persones.

Schumann, un entusiasta dels dos Trios de Schubert, escrigué:

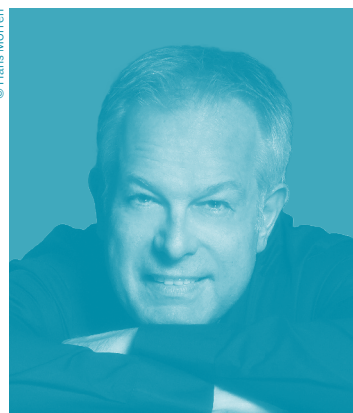
«Només cal donar una ullada al Trio, op. 99 perquè totes les misèries de l'existència desapareguin com per un encantament, i el món aparegui de nou amb tota la seva resplendent frescor».

Per a l'expert schubertià Alfred Einstein, el primer moviment és una clara paràfrasi del *lied Des Sängers habe*, amb poema de Schlechta: «Trossegeu tota la meva felicitat, / preneu-me si voleu tots els meus béns, / però deixeu-me només la meva cítara, / i restaré content i feliç». També veu un gran parentesc entre el quart moviment i el *lied Skolie*, amb poema de Deinhardstein: «Deixeu que a la llum matinal de maig / gaudim de la vida de les flors, / abans que desaparegui el seu perfum!». Einstein diu que són músiques sortides de la mateixa regió de l'ànima, i que no pretén provar que Schubert volia fer «música de programa», sinó ampliar i desenvolupar en una forma deslliurada dels entrebancs de la paraula, el que havia expressat musicalment en el *lied*, i aprofundir-ho mitjançant contrastos musicals i no poètics.

Schubert el compongué en el prodigiós any 1828 –prodigiós en el calendari schubertià, per la quantitat d'obres genials que en sorgiren–, immediatament després de l'altre Trio, que acostumem a considerar erròniament com el segon, donada la inversió dels números d'opus que els hi atribuï no se sap ben bé perquè.

PRÒXIMAMENT

© Hans Morren

Christoph Prégardien, tenor Julius Drake, piano

Lieder de Schubert i Mahler

Divendres 31 d'agost, 21:00h

Canònica de Santa Maria de Vilabertran

© Igorcat

Quartet Casals

Abel Tomàs i Vera Martínez, violins
Jonathan Brown, viola
Arnau Tomàs, violoncel

Les set últimes paraules
de Crist a la creu, de Joseph Haydn

Diumenge 2 de setembre, 21:00h

Canònica de Santa Maria de Vilabertran

AGRAÏMENTS

Patrocinador principal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Amb l'ajut de

Ajuntament
de Figueres
Alt Empordà

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Diputació de Girona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Damm
Fundació

Amb la col·laboració de

Caixa d'Enginyers

Audi
Autopodium
Gràcies al Patrocinador Oficial

PERE VENTURA
• CAVA •

Mitjans col·laboradors

33 Cat **Música**

LA VANGUARDIA

Gràcies a

Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran
Temps de Música

Disseny

Mucho

Il·lustracions

Ricard Jorge
@richi_jp

Partners internacionals

Heidelberger Frühling · Schubertiade · Wigmore Hall

Organitza

Associació
Franz Schubert
Barcelona

